



Bayer Zsolt: A beszéd

2010 március 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Miután jobbkios ismer?seim a vakond hóna alatt meglelték intellektusukat, eszüket és logikájukat, kiderítették, hogy írásaimat Orbán Viktor szokta diktálni. Lebuktam.

S ha az ember lebukik, kétféleképpen cselekedhet. Vagy tagad, vagy pedig bevallja a teljes igazságot. Én úgy

döntöttem, hogy mindent bevallok. A teljes igazság pedig az, hogy miközben Orbán Viktor diktálja cikkeimet, aközben én egyszersem megírom Gyurcsány Ferenc beszédeit is. Ebből pedig az is következik, következhet, hogy Gyurcsány beszédeit maga Orbán Viktor írja általam, ez pedig egy újabb bizonyítéka a Fidesz–MSZP-nagykoalíciónak, amely, mint tudjuk, már „lopakodik”. S hogy ne csak a levegőbe beszéljek, ezúton hozom nyilvánosságra Gyurcsány mai beszédét, néhány órával annak elhangzása előtt, lássa mindenki, mi készül itt valójában.



Akkor tehát, íme:

Kedves Barátaim!

Sokfelül hallom, hogy nekem nem kéne megszólalnom. Nem, mert megszólalásommal rontom pártom választási esélyeit. Én pedig azt mondom erre, hogy nem! Egyrészt, mert megszólalásommal hitem szerint éppen növelem az MSZP esélyeit, másrészt kötelességem is megszólalni, mert elég volt a bujkálásból. A bujkálásból, a védekezésből, a magyarázkodásból! (Itt Gyurcsány hangja majd némiképp hisztérikussá válik, és fenyegető tekintetét körbe fogja hordozni. Én mondtam neki...)

Elég volt, mert már nincsen hátrébb! Én pedig azt mondom, hogy előre! Büszkén, felemelt fejjel, a mindenségért neki! Senki ne merje letagadni eredményeinket, senki ne merészelje kétségbe vonni az ország hihetetlen erőfeszítéseit! (Itt Gyurcsány hangja majd lecsendesül, és enyhén félrefordított fejjel, kiskiúsan, töprengően fog nézni. Én mondtam neki...) Mert barátaim, ez az ország csodát tett. S ennek a csodának mi voltunk a katalizátorai. Mi, magyar szocialisták, mi, magyar hazafiak! (Az utolsó mondatnál a hang ismét erősödik, tekintet acélosodik.) Vagy van magyar szocialista ebben az országban, aki szégyelli, hogy hétszáz kilométer autópályát építettünk, a hétszázát?! Szégyelli valaki, hogy megújultak városaink terei?! Szégyelli valaki a csodálatos díszburkolatokat?! Igen, megcsináltuk! Magyarországon immár csodálatos díszkutat körül, gyönyörű tépköveken haldokolnak a hajléktalanok, hát nehogy már mi horgasszuk le a fejünket! És soroljam tovább?! Sorolom, és ti is soroljátok velem együtt! Hétszáz kilométer autópályát építettünk, a hétszázát! Hétszázat! Ki még ennyit?! Senki! És ne feledkezzünk el még valamiről: arról, hogy hétszáz kilométer autópályát is megépült. 3,8 milliárdért kilométerenként, ami szintén világsúcs! Barátaim, legyetek büszkék... (Hang kicsit elhalkul, tekintet töprengő.) Legyetek büszkék mindegyre, és

legyetek büszkék ?szödre is. Mert ott kimondatott az igazság. Én mondtam ki, mi mondtuk ki. ?szöd volt és lett mára a magyar demokrácia, a nyugatos irányultság és a hazafiság záloga. ?szöd és én. Igen, én! Zálogba adtam az országot azért, hogy én lehessenek a záloga mindannak, amire büszkék lehetünk! S hiába volt minden gáncoskodás, hiába volt a sok igaztalan támadás: a zálog én vagyok! Nézzetek körül! Autópályák, ameddig a tekintet ellát! Hétszáz kilométer, a hétszázát! Ezért érdemes volt! Ezért érdemes volt feláldozni mindent! Érdemes volt lehazudni a csillagokat az égr?! (Most hosszú hatásszünetet iktatunk be, jól hallható sóhaj kíséretében.) Barátaim... Ejtsünk szót itt a nyilvánosság el?tt még egy dologról. ?szödr?! Én büszke vagyok ?szödre. S legyetek ti is büszkék rá. Gondoljatok arra, hogy majd lesz egyszer egy generáció ebben az országban, aki azt fogja mondani: éltek itt a 21. század elején magyar szocialisták, hazafiak, bátor férfiak, akik megcsinálták. Mert megértették. Egyszer érteni fogják, hogy mi voltunk az új reformkor. S immár autópályán mehetünk ?szödre is, ha meg akarjuk koszorúzni az igazságbeszéd helyét. Fel, barátaim, fel-fel, új harcokra! Én veletek leszek, utolsó lehettem! Ha kell, közkatonaként, ha kell, újra miniszterelnökként – nekem mindegy. Az én szerelmem a baloldal. És egy fantasztikus asszony... És Katus... Én nem eresztem el a kezeteiket, barátaim... (Taps, ?rjögés, néhány nagy elájul.) Bayer Zsolt , magyarhirlap.hu



Ajánló